

ת"פ 51812/07/15 - מדינת ישראל נגד יפה נחום

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 51812-07-15 מדינת ישראל נ' נחום
13 ינואר 2016

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמת

יפה נחום

נוכחים:

מטעם המאשימה עו"ד ניר עמלי

מטעם הנאשמת בעצמה וע"י עו"ד שלומי טדרי מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

מבוא

1. הנאשמת הורשעה ביום 23.11.2015, על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של ניסיון לתקיפה סתם, לפי סעיפים 379 + 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (**להלן: "חוק העונשין"**), ניסיון היזק לרכוש במזיד, לפי סעיפים 452 + 25 לחוק העונשין, הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין ובאיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום המתוקן, סימה ביילה גוטשטיין (**להלן: "המתלוננת"**) מתגוררת קומה אחת מעל לביתה של הנאשמת ברחוב ירושלים 689/2 בטבריה (**להלן: "הבית"**).

בתאריך 23.04.2015 בסמוך לשעה 16:30, עלתה הנאשמת על גג ביתה הפונה אל חלון ביתה של המתלוננת והחלה להשליך אריחי קרמיקה אל עבר ביתה של המתלוננת ואל עבר חלון הבית. כתוצאה מהמתואר לעיל, נסדק חלון ביתה של המתלוננת.

בהמשך למתואר לעיל ובעוד המתלוננת ספונה בביתה ומביטה בנאשמת מבעד לחלון סלון ביתה, החלה הנאשמת לקלל את המתלוננת, בין היתר במילים: "זונה, שרמוטה, קחבה, את רוצה זין של חמור בתחת" וזאת

מספר רב של פעמים, תוך שהיא יורקת מספר פעמים לכיוונה של המתלוננת ומחזיקה בידה מגב אותו היא מנופפת לכל עבר ואף מחדירה את מקל המגב, דרך החלון אל תוך ביתה של המתלוננת.

בהמשך, פנתה הנאשמת אל ילדיה הקטינים של המתלוננת אשר היו באותה העת על ידה ואמרה להם: "יצאת מהכוס אמא שלך השרמוטה" וכן: "תגיד - אמא שלי זונה" וזאת מספר פעמים.

בהמשך, איימה הנאשמת על המתלוננת בפגיעה שלא כדן בה באומרה לה: "בואי יא שרמוטה יא זונה, תרדי למטה תראי מה אעשה לך" וכן: "היום אני אעשה לה סוף למזדיינת הזאת, היום את תמותי" וזאת בכוונה להפחידה ולהקניטה.

בהמשך דחפה הנאשמת אל תוך ביתה של המתלוננת את מקל המגב ואף חפץ נוסף, תוך שהיא אומרת לה: "זין בכוס שלך, אני אכניס לך זין כזה. מתאים לך זין כזה?".

טענות הצדדים

במסגרת ראיות התביעה לעונש נשמעו דברי המתלוננת:

2.

לטענת המתלוננת אף פעם לא היתה במצב כזה של סכסוך עם הנאשמת. לטענת המתלוננת הנאשמת התעללה בה נפשית, קיללה ליד בנה הפעוט (בן שנתיים).

עוד טענה המתלוננת כי כיום הנאשמת לא גרה בשכנות עימה. הנאשמת השכירה את הדירה שלה הממוקמת בשכנות למתלוננת ושכרה דירה במקום אחר.

המתלוננת תיארה כי הם מפחדים בעקבות האירוע שארע, בתה היתה סוגרת את החלון מפחד וכשהבת שלה ראתה את הנאשמת כשהגיעה לקחת משהו מהבית, היא התחילה לבכות והיא לא מצליחה להשתחרר מזה.

המתלוננת תיארה תחושת פחד לצאת ולהיכנס לבית.

טענות המאשימה:

3. ב"כ המאשימה טען כי לנאשמת אין הרשעות קודמות, אך יחד עם זאת הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, שם עולה כי מדובר בנאשמת כבת 56, שהטילה אימה על משפחה שלמה בצורה הכי קשה. דברי הנאשמת נאמרו ליד קטינים ועל עוגמת הנפש ועל הפן הנפשי שנגרם למתלוננת ולילדיה, אין מנוס אלא לתת עונש על עבירות בין שכנים ועל הסגת גבול, ונאמר בפסיקה שזה לא רק הסגת גבול אלא החדירה הנפשית בפרט שיש למתלוננת פגיעה קשה, כשאדם זר כופה חדירה לפרטיות. יש אינטרס ציבורי מובהק למגר עבירות אלו, אך ורק בעבירות של ענישה חמורה. לאור האמור לעיל עותרת המאשימה להשית על הנאשמת מאסר בפועל של מספר חודשים, מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי הולם למתלוננת.

טענת ב"כ הנאשמת:

4. ב"כ הנאשמת טען כי מדובר בנאשמת כבת 60, ללא עבר פלילי, אין תסקיר של שירות המבחן בעניינה של הנאשמת וזאת מהסיבה שבית המשפט הבהיר למאשימה בצורה מדויקת שאין למה להפנות, אין בעיית סמים אלוהול, אין בעיה המצריכה טיפול.

ביחס למתלוננים טען ב"כ הנאשמת כי אינו מתרשם מאמירות כאלו ואחרות ואין בליבו שום רחמים כלפיהם כי באותה מידה הם התעללו בנאשמת והם הביאו הנאשמת להגשת פניה להוצאת צווי הגנה עד כדי כך שהנאשמת עזבה את השכונה.

גם לנאשמת יש בנות וגם להן נאמרו מילים ביידיש כמו "שיקסה" וכו'. מדובר בסכסוך שכנים שהיום הסתיים.

ביחס לעונש טען ב"כ הנאשמת כי צריך לבוא לידי ביטוי עונש שצופה פני עתיד וזה באלמנט של מאסר על תנאי. ביחס לענישה עם רכיב כספי, טען ב"כ הנאשמת כי במסגרת תנאי השחרור הופקדו ₪ 1,000 במשטרה ויש להתחשב בכך (נ/1).

דברי הנאשמת:

לטענת הנאשמת עזבה את הבית אחרי 20 שנה ויש שכנים שיכולים להעיד מה הם עוברים. עוד טענה כי המתלוננת יורקת על הילדים, היא מקללת "שיקסה".

הנאשמת טענה כי היא עובדת ומגדלת 3 ילדות סטודנטיות, בנה מחונן, ביחס לעברה הפלילי טענה כי אין לה עבר פלילי וכי השכנים יכולים להעיד עליה ועל אופיה. לטענתה, המתלוננת הביאה אותה לקחת כדורי הרגעה. המתלוננת ומשפחתה מיררו לה את החיים וגרמו לה לעזוב את הבית אחרי 20 שנה והשכנים יעידו.

דין והכרעה

5. גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

במקרה שבפני מדובר בביצוע עבירה אחת בנקודת זמן אחת ומכאן כי עסקינן באירוע אחד אשר יש לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם אחד.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

העבירות בהן הורשעה הנאשמת הינן עבירות מסג עוון, בשתיים מהעבירות מדובר בניסיון לביצוע העבירה המושלמת, כאשר הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצוען הינו הגנה על שלומם, גופם, ביטחונם ושלוות נפשם של המתלוננים והגנה על רכושם. הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצוע עבירת איומים, הסגת גבול, ניסיון לתקיפת סתם וניסיון להיזק לרכוש במזיד הינו ביטחונו של הציבור, שמירה על הפרטיות ושמירה על שלמות הרכוש.

מידת הפגיעה בערכים המודנים במקרה זה הינה ברף הנמוך עד הבינוני. הנאשמת לא גרמה לחבלות כלשהן לגוף ואף לא פגעה פיזית במתלוננת ובבני ביתה. הגם שהדברים שנאמרו על ידי הנאשמת הינם פסולים ובמיוחד בשעה שנאמרים חלקם כלפי ילדים קטינים ורכים בשנים, הרי שאין מדובר בהוצאת האיומים לפועל.

ב. מידת האשם ומידת הנזק

בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן 1 "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה)".

סימן א1 קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לעניין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

מידת האשמה של הנאשמת במקרה זה הינה בינונית עד מלאה. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשמת הסיגה את גבול ביתה של המתלוננת, איימה עליה בפגיעה שלא כדין בכוונה להפחידה, ניסתה לגרום במזיד נזק לחלון סלון ביתה של המתלוננת וניסתה לתקוף את המתלוננת שלא כדין ושלא בהסכמתה. עוד מתואר כי קיללה הנאשמת את המתלוננת בנוכחות ילדיה הקטינים. יחד עם זאת, הנאשמת בטיעונים לעונש טענה שגם היא עברה התעללות מצידה של המתלוננת ובעקבות התנהגותה של הנאשמת נאלצה היא לעזוב את ביתה מזה 20 שנה לאחר שהוציאה כנגד המתלוננת צווי הרחקה. הנאשמת טענה כי השכנים יכולים להעיד על כל מה שהיא וילדיה עברו על ידי המתלוננת ובני משפחתה.

הנאשמת אומנם טענה על ההתעללות האמורה, אך לא הביאה כל ראיה או תימוכין לטענותיה אלה.

מכאן כי לא ניתן לתת משקל מכריע לטענת הנאשמת בגין "אשם תורם" מצד המתלוננת.

ג. מדיניות הענישה הראויה

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות השונות בהן הורשעה הנאשמת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסרים מותנים ושל"צ ועד למאסר, מאסרים מותנים וענישה כלכלית.

בת"פ 3627-10-12 מדינת ישראל נ' יוספוב ואח' גזר בית המשפט על הנאשמת בין היתר 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ועל הנאשם בין היתר מאסר בפועל ל 4 חודשים ו - 15 ימים שירוצו בעבודות שירות.

בת(י-ם) 4780/97 מדינת ישראל נגד נדין ברכאת הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין. הנאשם הינו שוטר והואשם בתקיפת עצור בעת חקירה. בין היתר גזר בית המשפט על הנאשם מאסר בפועל 3 חודשים שירוצו בעבודות שירות.

בת"פ 15282-07-11 מדינת ישראל נ' יטוב הואשם הנאשם שהיה תחת השפעת אלכוהול בתקיפת המתלוננת ואיים עליה. בין היתר גזר בית המשפט על הנאשם מאסר בפועל של 5 חודשים.

ת"פ 143/08 מ"י נ' גרסימוב לריסה נגזר דינו של הנאשמת 1 לצו מבחן למשך שנה, נאשם 2, 140 שעות של"צ וצו מבחן לשנה ונאשם 3 צו מבחן לשנה.

ברע"פ 4389/15 עואד נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (28/6/15) נדחתה בקשת רשות ערעור המערער אשר הוטלו עליו עונשי מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בשל שבירת מראה חיצונית של רכב. כתב האישום ייחס, אפוא, למבקש עבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין. במסגרת כתב האישום המתוקן, יוחסו לנאשם בנוסף עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין ועבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

עפ"ג 17413-09-15 שמחי נ' מדינת ישראל פורסם במאגרים משפטיים (22.11.2015) :

בית המשפט המחוזי דחה ערעורו של המערער בביצוע עבירות של אימים, בכך שעל רקע סכסוך שכנים בגדרו הקימו שכניו רעש בלתי נסבל, כך לשיטתו, ולאחר שהמערער דרש משכניו לחדול ואלו לא שעו לבקשתו, הוא נטל רובה מסוג M16 צבאי שהחזיק כדין, ניגש לשכניו כאשר אחז בנשקו ודרש מהם שלא להרעיש. בעקבות מעשיו נסו השכנים בבהלה ונכנסו לביתם. בית המשפט השלום גזר על הנאשם מאסר על תנאי של 6 חודשים, ושל"צ 160 שעות.

ת"פ 4373-09 מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נ' גרוס (פורסם במאגרים משפטיים 17.12.12):

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של אימים בעקבות סכסוך שכנים, אשר עפ"י העובדות שהוכחו, איים הנאשם על שכנו באמצעות טוריה ובאמצעות סכין. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר על תנאי של 4 חודשים, התחייבות בסך 2,500 ₪.

ד. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתה הכלכלית של הנאשמת כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונשי קנס ופיצוי, קיימת אינדיווידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתה הכלכלית של הנאשמת.

במקרה שבפני לא נטען ע"י ב"כ הנאשמת למצב כלכלי קשה מצידה של הנאשמת וגם לא הוגשו מסמכים בעניין זה.

ה. נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר מותנה ועד ריצוי מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים אשר אפשר וירוצה בדרך של עבודות שירות וכן עונשים נלווים של קנס כספי ו/או פיצוי בסכום עד 5,000 ₪, וחתימה על התחייבות כספית.

סטייה ממתחם העונש הראוי :

סעיף 40ד לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח הענישה הראוי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם. בתיק זה לא התבקש לקבל תסקיר שירות המבחן ולא הונחה בפני בית המשפט המלצה טיפולית. מאידך מדובר בנאשמת מבוגרת יחסית ללא עבר פלילי.

מכאן כי לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרה.

קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע בו הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים במסגרת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין, את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**).

לצורך גזירת דינה של הנאשמת שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

- א. **פגיעת העונש בנאשמת**- הנאשמת בפני הינה בת כ- 56, אינה בגדר "בגיר צעיר", אין לה עבר פלילי, ומדובר בסכסוך שכנים. ענישה על דרך עבודות שירות תגרום לפגיעה קשה למדי בנאשמת במקרה זה באשר עלול לדדררה שכן הינה תומכת במשפחתה וילדיה הזקוקים לה.
- ב. הנאשמת עזבה את הדירה בה גרה בשכנות עם המתלוננת. מדובר בסכסוך שכנים. נסיון החיים מלמד כי סכסוכים אלו המתחילים לא אחת בגין דבר של מה בכך מתגברים ומתעצמים ומקבלים נופח אלים ומטריד. במקרה שלפנינו לקחתי בחשבון דברי הנאשמת כי עשתה מאמץ ועזבה את ביתה בו התגוררה מזה 20 שנה בניסיון להתרחק מהסכסוך עם המתלוננת ולנתק מגע בין הצדדים הניצים.
- ג. הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה וחסכה זמן שיפוטי יקר. אין ספק כי שמיעת הראיות בתיק זה היתה מלבה היצרים ופוערת תהום עמוקה עוד יותר בין הצדדים.

ד. לנאשמת אין עבר פלילי .

ה. לטענת הנאשמת גם היא ספגה ועברה מהמתלוננת אלימות מילולית, וגם היא עברה חוויה קשה כתוצאה מהתנהגות המתלוננת ובני משפחתה. אומנם הנאשמת לא הציגה בפניי תימוכין לטענותיה אלה, אך לקחתי בחשבון במידת מה את מצוקתה של הנאשמת בעקבות הסכסוך עם המתלוננת ומידת השליטה על מעשיה.

ו. חלוף הזמן - מאז ביצוע העבירה נשוא כתב האישום ועד היום לא נטען בפני כי חזרה הנאשמת על מעשיה.

הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא החומרה שמייחס בית המשפט לעבירת ניסיון התקיפה בכלל וניסיון לתקיפת שכנים בפרט וכאשר התקיפה באה כתגובה אלימה לסכסוך שכנים. על אזרחים הגרים בשכנות לשמור על כבוד ושלמות גופם של שכניהם, חירותם ופרטיותם. בתי המשפט יכולים לסייע במאבק כנגד תופעות אלה בראש וראשונה בענישה שאמורה להיות לה, מלבד לעצם הגמול גם השפעה מרתיעה על עבריינים פוטנציאליים.

הרתעת היחיד :

הגם שמצאתי כי אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרה בשל חשש כי הנאשמת תחזור על מעשיה והצורך להגן מפניה על שלום הציבור, יש לשקול בעת גזירת הדין ענישה שתרתיע את הנאשמת מלשוב שוב לסורה מכאן ואילך. אכן הנאשמת עזבה את ביתה בשכנות למתלוננת, בית בה גידלה את ילדיה מזה כ- 20 שנה אך עדיין מחזיקה בנכס וקיימת סבירות כי תשוב להתגורר בו כפי זכותה ביום מן הימים.

לאחר ששמעתי את טיעוני דברי המתלוננת, ב"כ המאשימה, את טיעוני ב"כ הנאשמת, ודברי הנאשמת, ובהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואלו שאינן קשורות מצאתי כי על העונש במקרה זה להרתיע הנאשמת מפני ביצוע עבירות בעתיד לצד ענישה כספית אשר תמחיש לנאשמת חומרת העבירות ותפצה המתלוננת בגין ביצוע העבירות שבוצעו כנגדה. לאור האמור לעיל אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא תעבור הנאשמת אחת מהעבירות בהן הורשעה בתיק זה ותורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ב. הנאשמת תחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשעה משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 5,000 ש"ח. אם לא תחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 30 ימים.

ג. הנאשמת תשלם פיצוי למתלוננת, סימה ביילה גוטשטין ת.ז 302801220 ע"ס 3,000 ₪ וזאת עד יום 01.05.2016.

הפיצוי יופקד במזומן בקופת בית המשפט במועד לעיל שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין.

בהתייחס לפיקדון בסך של 1,000 ₪ אשר הופקד במשטרת ישראל ביום 27.04.2015 על ידי הנאשמת בגין שחרורה בערובה כספית (נ/1), אני מורה כי פקדון זה יועבר לקופת בית המשפט וסכום הפקדון יקוזז מסכום הפיצוי עליו הוריתי לזכות המתלוננת.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום ג' שבט תשע"ו, 13/01/2016 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט